

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2014, č. j. 12904/14/5000-14402-704211, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 7. 7. 2015, č. j. 59 Af 179/2014 – 73,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádost žalobkyně o prominutí zmeškání lhůty k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů, **se zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla kasační stížností ze dne 21. 7. 2015 v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, jímž bylo zastaveno řízení o žalobě proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného. Žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj, územního pracoviště v Jilemnici ze dne 24. 6. 2013, č. j. 750424/13/2605-05702-603261, jímž byl stěžovatelce předsán úrok z prodlení úhrady daňových povinností daně z nemovitostí za zdaňovací období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010, v celkové výši 530 Kč.

[2] Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] Stěžovatelka v kasační stížnosti požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud ji proto vyzval k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů. K výzvě přiložil formulář „*Potvrzení o*

osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“, kterým je možné poměry prokázat.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 9. 2015, č. j. 9 Afs 194/2015 - 18, nepřiznal stěžovatelce osvobození od soudního poplatku pro řízení o kasační stížnosti a zároveň zamítl její návrh na ustanovení zástupce. Ve zmíněném usnesení ji soud současně vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení buďto předložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] Na usnesení ze dne 3. 9. 2015 stěžovatelka nezareagovala, namísto toho byla soudu doručena žádost o prominutí zmeškání lhůty, respektive její prodloužení či nové stanovení, k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů ze dne 11. 9. 2015. Žádost byla podána až po vydání usnesení, kterým již bylo o neustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti rozhodnuto, navíc nebyla splněna podmínka pro prominutí zmeškání lhůty dle § 40 odst. 5 s. ř. s., tedy, že s žádostí o prominutí zmeškání lhůty je třeba spojit zmeškaný úkon. Proto Nejvyšší správní soud žádost o prominutí zmeškání lhůty zamítl. Nutno konstatovat, že postup soudu nikterak nezasáhl do práv stěžovatelky, jelikož ta byla oprávněna znovu požádat o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce i v dalším průběhu řízení, pokud by taková žádost byla řádně doložena, což nicméně neučinila.

[6] Usnesení ze dne 3. 9. 2015, č. j. 9 Afs 194/2015 - 18, bylo stěžovatelce doručeno fikcí dne 17. 9. 2015, jelikož si ho nevyzvedla u doručujícího orgánu, a následujícího dne jí bylo vhozeno do domovní schránky. Lhůta k doložení povinného zastoupení uplynula dne 24. 9. 2015.

[7] Stěžovatelka zmíněné výzvě nevyhověla, podmínku povinného zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. v řízení o kasační stížnosti nesplnila, a proto Nejvyšší správní soud její kasační stížnost odmítl.

[8] Na závěr Nejvyšší správní soud doplňuje, že nerozhodoval samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, která byla součástí textu kasační stížnosti, a to vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti pro nesplnění podmínky povinného zastoupení v řízení.

[9] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. října 2015

pokračování

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu